

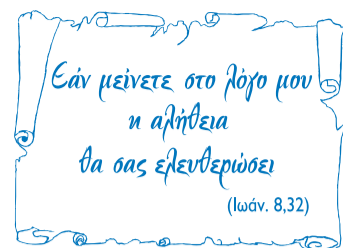

Ενοριακές Καμπάνες

εφημερίδα των καθολικών ενοριών Σύρου

φύλλο 834

20 Μαρτίου 2015

15ήμερη έκδοση • Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Το Άγιο Έτος της Ευσπλαχνίας

«Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, συχνά σκέπτομαι πως η Εκκλησία «ως μάρτυρας ευσπλαχνίας» θα μπορούσε να κάνει πιο σαφή την παρουσία της και την αποστολή της ως μια πορεία που αρχίζει με την πνευματική μεταστροφή. Γι' αυτό αποφάσισα να κηρύξω ένα «έκτακτο Ιωβηλαίο έτος», ένα Ιωβηλαίο έτος της Ευ-

σπλαχνίας. Αυτό το «Άγιο Έτος» θέλουμε να το ζήσουμε υπό το φως των λόγων του Κυρίου: «Να είστε ελεήμονες όπως ο Πατέρας σας...». «Αυτό το Ιωβηλαίο έτος θα ξεκινήσει με την Πανήγυρη της Αμιάντου Συλλήψεως της Θεοτόκου, στις 8 Δεκεμβρίου τρέχοντος έτους και θα ολοκληρωθεί στις 20 Νοεμβρίου 2016, την Κυριακή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, βασιλιά του Σύμπαντος και ζώντος προσώπου της Ευσπλαχνίας του Πατέρα.»

Με αυτή την ανακοίνωση κατέληξε ο πάπας Φραγκίσκος την ομιλία του, στην τελετή μετανοίας που τελέστηκε στην Βασιλική του Αγ. Πέτρου, στο Βατικανό το απόγευμα της 13ης Μαρτίου 2015, δύο ακριβώς χρόνια από την εκλογή του.

Την ημερομηνία σύμφωνα με την οποία θα γίνει η έναρξη του Ιωβηλαίου έτους, «8 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους», θα ανοίξει «η Αγία Πόρτα» στη Βασιλική του Αγ. Πέτρου, για την Πεντηκοστή επέτειο της λήξης της Δεύτερης Οικουμενικής Συνόδου στο Βατικανό (γνωστής ως «Β' Βατικανή Σύνοδος») την 8η Δεκεμβρίου του 1965. Αυτή η πόρτα συμβολίζει ότι «η Εκκλησία ανοίγει τις πόρτες στον κόσμο και όλους τους καλωσορίζει». Ο πάπας Φραγκίσκος πριν ανακοίνωση το προσεχές «Ιωβηλαίο», σχολιάζοντας την ευαγγελική περικοπή από το κατά Λουκά άγιο Ευαγγέλιο, η οποία περιγράφει, ότι ο Ιησού ενώ γεμμάτιζε στο σπίτι ενός φαρισαίου που τον είχε καλέσει, μια αμαρτωλή γυναίκα τον πλησίασε στάθηκε κοντά στα πόδια του Ιησού και τα έπλενε με αρώματα που είχε φέρει μαζί της. Οι συνδαιτυμόνες σκανδαλίστηκαν που ο Ιησού

επέτρεψε κάτι τέτοιο, και ακόμη περισσότερο όταν τον άκουσαν να της συγχωρεί τις αμαρτίες «γιατί αγάπησε πολύ.» Ο Πάπας εξηγεί ότι: «Το κάλεσμα του Ιησού ωθεί τον καθένα από εμάς να μη σταματήσει ποτέ στην επιφάνεια των πραγμάτων, ειδικά όταν μπροστά μας έχουμε ένα πρόσωπο. Καλούμαστε να κοιτάξουμε πέρα και πάνω από τα γεγονότα, να επικεντρωθούμε στην καρδιά για να αναγνωρίσουμε με πόση γενναιοδωρία καθένας από μας είναι ικανός να εκτιμήσει κάθε ανθρώπινο πρόσωπο.»

Ο Πάπας λέει: «Κανείς δεν μπορεί να αποκλειστεί από το έλεος του Θεού. Όλοι ξέρουν το δρόμο, ξέρουν τον τρόπο για να φτάσουν στην Εκκλησία. Η Εκκλησία είναι το σπίτι που όλους τους καλωσορίζει και κανένα δεν απαρνεύεται. Οι πόρτες της παραμένουν ανοιχτές, επειδή όσοι έρχονται σε επαφή με τη Χάρη, μπορούν να βρουν τη βεβαιότητα της συγχώρεσης. Όσο μεγαλύτερη είναι η αμαρτία, τόσο μεγαλύτερη πρέπει να είναι η αγάπη που η Εκκλησία εκφράζει προς εκείνους που μεταστρέφονται.» Ο πάπας Φραγκίσκος στην πρώτη δημοσία προσευχή ως Angelus, που είχε απαγγείλει μετά την εκλογή του, είχε πει: «Νιώσετε έλεος και ευσπλαχνία, αυτές οι λέξεις αλλάζουν τα πάντα. Είναι το καλύτερο που μπορούμε να ακούσουμε, αλλάζουν τον κόσμο, τον κάνουν λιγότερο ψυχρό και πολύ πιο δίκαιο. Πρέπει να κατανοήσουμε αυτό «το έλεος του Θεού», τον φιλεύσπλαχνο Πατέρα που έχει πολλή υπομονή.»

Και στο τελευταίο μήνυμά του για την Τεσσαρακοστή που διατρέχουμε, επανέλαβε: «Εύχομαι όλοι οι χώροι στους οποίους βλέπουμε την Εκκλησία, ειδικότερα, τις ενορίες μας και τις κοινότητές μας να γίνουν νησίδες του ελέους και ευσπλαχνίας στη θάλασσα της αδιαφορίας.»

Μετά την αναγγελία του « Άγιο Έτος της Ευσπλαχνίας», ο πάπας Φραγκίσκος πήγε σε ένα εξομολογητήριο, εξομολογήθηκε και στη συνέχεια εξομολόγησε μερικούς πιστούς, όπως είχε κάνει άλλωστε με την ίδια ευκαιρία και τον περασμένο χρόνο.

Αναγέννηση και όχι παλινόρθωση

«Δεν χρειαζόμαστε θρησκευτικούς επιχειρηματίες μανάτζερς και επικοινωνιολόγους, αλλά μάρτυρες και μαρτυρίες» λέει ο Καρδινάλιος Reinhard Marx, Αρχιεπίσκοπος του Μονάχου της Βαυαρίας και πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου των Καθολικών Επισκόπων της Γερμανίας. Είναι επίσης πρόεδρος της Επιτροπής Επισκοπικών Συνόδων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (COMECE), μέλος του διοικητικού συμβουλίου των καρδινάλιων οι οποίοι βοηθούν τον Πάπα στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της Ρωμαϊκής Κούρια και πρόεδρος του Συμβουλίου του Βατικανού για τα Οικονομικά. Τα παραπάνω δήλωσε σε μια συνέντευξη που έδωσε στο Γαλλικό περιοδικό των ππ. Ιησουιτών «Etudes», «Μελέτες», στην οποία αναφέρθηκε μεταξύ άλλων, στη δυνατότητα «αναγέννησης» και όχι «παλινόρθωσης» της χριστιανικής πίστης στον σύγχρονο κόσμο.

«Το σημαντικότερο βήμα, σήμερα για να φτάσουμε στους ανθρώπους είναι ο προσωπικός μας ευαγγελισμός», και συνεχίζει ο καρδ. Ρ. Μαξ: «Εμείς οι ίδιοι ως Εκκλησία πρέπει πάντοτε να διαβάζουμε και να ξαναδιαβάζουμε και όλο περισσότερο να εξοικειωνόμαστε με το Ευαγγέλιο και να το ζούμε.» «Δεν χρειαζόμαστε θρησκευτικούς επικοινωνιολόγους για να κάνουν πιο αποτελεσματικό τον τρόπο με τον οποίο κάνουμε γνωστή τη χριστιανική πίστη. Χρειαζόμαστε μάρτυρες και μαρτυρίες που να «μεταφυτεύουν» την πίστη, και ομολογεί ότι ο όρος «νέος ευαγγελισμός», ως «αντίληψη

και έννοια» του δημιουργεί κάποιο «πρόβλημα». «Θα μπορούσε, ίσως, αξιολογώντας το νόημα, να μιλάμε για μια πνευματική ανακατάληψη, ως να επρόκειτο να ανακαταλάβουμε το χαμένο έδαφος. Προσοχή, δεν πρόκειται για μια επισκευή ή για μια αποκατάσταση αυτού που ήταν κάποτε, πρόκειται για μια «νέα αρχή», μια «νέα προσέγγιση», μια «αναγεννημένη στάση ζωής». Και φυσικά δεν πρόκειται για την επιδιόρθωση μιας επικοινωνιακής πολιτικής. Αν ήταν έτσι θα αρκούσε να είχαμε περισσότερους ανθρώπους και περισσότερους οικονομικούς πόρους και περισσότερη παρουσία στα μέσα ενημέρωσης, και θα μπορούσαμε να επιτύχουμε τον σκοπό. Θέλω να τονίσω ότι, όχι μόνο εμείς στην Ευρώπη, αλλά παγκοσμίως, βρισκόμαστε μπροστά σε νέες καταστάσεις και συνθήκες, μέσα στις οποίες πρέπει η πίστη να μεταλαμπαδευτεί και μάλιστα στο μέτρο που μπορεί να γίνει κατανοη-

τή. Άρα και εμείς πρέπει να αντιμετωπίσουμε την πρόκληση με ανανεωμένο ενδιαφέρον, στοχασμό και φροντίδα. Στην πραγματικότητα αυτό συμβαίνει στη διάρκεια της ιστορίας της Εκκλησίας. Το Ευαγγέλιο είναι πάντα νέο, η Εκκλησία πρέπει πάντοτε να ανανεώνεται. Θυμάμαι μια φράση του Καρδινάλιου Lustiger: «Η Εκκλησία στην Ευρώπη είναι ακόμη στην αρχή, ο παρά πολυς χρόνος είναι ακόμη μπροστά της». Σε πολλές συζητήσεις σχετικά με το νέο ευαγγελισμό έχω την εντύπωση ότι πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι το μεγαλύτερο και καλύτερο μέρος της ιστορίας του Χριστιανισμού είναι πίσω μας, ενώ μπροστά μας υπάρχει μόνο ένα αβέβαιο και οδυνηρό μέλλον. Έτσι, όμως, δεν μπορεί να γίνει ευαγγελισμός.»

Ο καρδ. Μαξ εκφράζει ακόμη την πεποίθησή του ότι «η Εκκλησία ξεκινώντας από το Ευαγγέλιο μπορεί να εμπλουτίσει όλους τους τομείς της ανθρώπινης σκέψης και δράσης, μπορεί να οδηγήσει σε εξελίξεις, να θέσει ερωτήματα, να εκφράσει γνώμη. Διανοούμενοι, πολιτικοί, φιλόσοφοι, καλλιτέχνες, είναι ανοικτοί στο διάλογο και στη συζήτηση. Το ζω καθημερινά. Όμως η ποιότητα των λόγων μας, της δράσης μας, ακόμη και των λειτουργιών μας, των δημόσιων τοποθετήσεών μας, η συγκεκριμένη τοπική ποιμαντική μας, η ποιότητα της δουλειάς μας πρέπει να είναι ορατές. Σ' αυτά τα πλαίσια, σκέφτομαι συχνά την έννοια της «αναγέννησης». Ναι, πιστεύω σε μια αναγέννηση της χριστιανικής πίστης,

ΕΚ Νέων δρώμενα

Υπεύθυνη στήλης: Αντωνία Βουτσίνου

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Το Σάββατο 7 και την Κυριακή 8 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στην Ιερά Μονή των Αδελφών Παμμακάριστου στην Κηφισιά, Πανελλήνια Διημερίδα Εμψυχωτών Καθολικής Νεολαίας, την οποία διοργάνωσε η Συνοδική Επιτροπή για την Ποιμαντική της Νεολαίας και των Κλήσεων και το Πανελλήνιο Συμβούλιο της Ε.Κ.Ν.Ε.

Στην ημερίδα αυτή συμμετείχαν 35 εμψυχωτές, από Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Σύρο, Τήνο. Η συνάντηση αυτή είχε ως σκοπό της, μια από κοινού συνεργασία,

για να εξετάσουμε τη σημερινή κατάσταση της Καθολικής Νεολαίας στην Ελλάδα, φθάνοντας σε συγκεκριμένες προτάσεις, που να ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες, ώστε να μπορέσουμε να πλησιάσουμε τους έφηβους και τους νέους μας, βοηθώντας τους σε μια ωρίμανση της πίστης τους.

Το Σάββατο το πρωί, οι συμμετέχοντες εργάστηκαν σε ομάδες με σκοπό να "φωτογραφίσουν" την κατάσταση της Καθολικής Νεολαίας στον ελλαδικό χώρο, καταγράφοντας τις δυσκολίες

αλλά και τα θετικά στοιχεία που υπάρχουν. Στις εργασίες, το πρωί του Σαββάτου, έλαβε μέρος ο Αρχιεπίσκοπος Καθολικών Αθηνών Σεβ. Σεβαστιανός Ροσσολάτος.

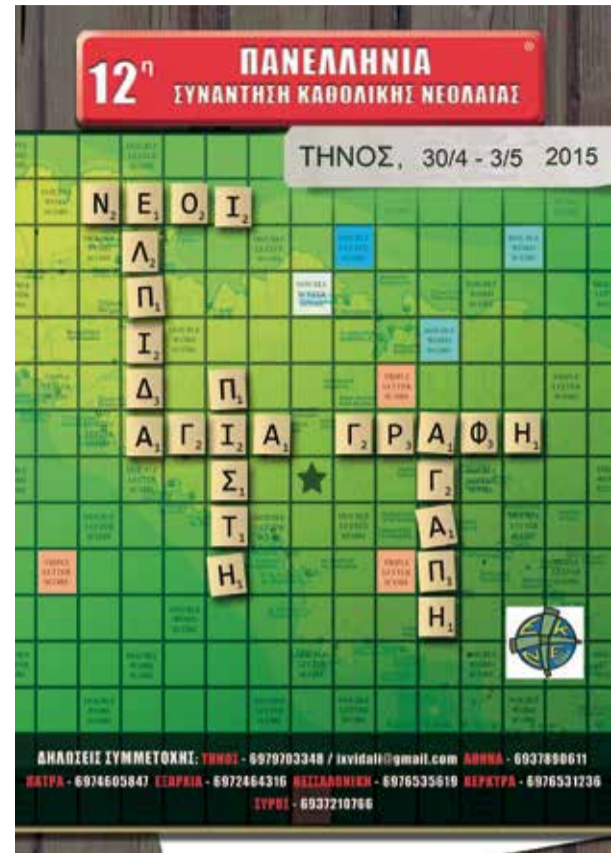
Το Σάββατο το απόγευμα ξεκίνησε με την εισήγηση της Mariangela Sorrenti, η οποία παρουσίασε τα χαρακτηριστικά, τις αξίες και τις προτεραιότητες που θέτουν οι σημερινοί νέοι. Ακολούθησαν εργασίες των ομάδων για να καθοριστεί ο στόχος της ποιμαντικής νεολαίας με βάση το ερώτημα: «Γιατί να φέρουμε τους νέους στις ομάδες μας; Τι είναι αυτό το διαφορετικό που ΜΟΝΟ εμείς μπορούμε να τους προσφέρουμε;»

Τον στόχο που έθεσαν οι εμψυχωτές θα

μπορούσαμε να τον συνοψίσουμε ως εξής: «Ο νέος να κάνει μια ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ότι: «ο Ιησούς Χριστός είναι ο ΣΩΤΗΡΑΣ του», ανακαλύπτοντας πως ο Χριστός τον αγαπά με τρόπο προσωπικό και μοναδικό».

Την Κυριακή το πρωί, με βάση τους στόχους που οι ομάδες είχαν καθορίσει το προηγούμενο απόγευμα, οι συμμετέχοντες εμψυχωτές αναζήτησαν τις μεθόδους που πρέπει να ακολουθήσουμε για να επιτευχθεί ο στόχος. Δυο ομάδες αναζήτησαν μια μέθοδο για τους νέους που ήδη έχουμε στις ομάδες μας και οι άλλες δυο ομάδες εργάστηκαν στην αναζήτηση μιας μεθόδου για να προσελκίσουμε τους απομακρυσμένους.

Η ημερίδα ολοκλη-

ρώθηκε με την Θεία Εκκλησιαστικός Παρα-
Λειτουργία που τέλεσε ο π. Νίκος Ρούσσος, στάτης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Για Μαρία Φρ. Περρή, 40ήμερο, Δευτέρα 30/3, στις 6μμ στον Ι.Ν. Μεταστάσεως της Θεοτόκου Πάγο.

ΑΠΕΒΙΩΣΑΝ

Η Μαρία Δάσκου, ετών 80, στις 28/2/ στην Άνω Σύρο.

Ο Ιωάννης Ροσσολάτος, ετών 95, στις 5/3 στην Ερμούπολη.

Ο Γεωργιος Μ. Φρέρης, ετών 90/3, στις 5/3 στο Πάγο

Ο Γεώργιος Δομ. Γαδ, ετών 70, στις 7/3 στο Άνω Μάννα.

Ο Ιωάννης Λ. Ρούσσος, ετών 61, στις 14/3 στο Άνω Μάννα.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ Εις μνήμη

Λαυρεντίας Ζάρα ο γιος της Νίκος, 10 ευρώ στον Ι.Ν. Αγίου Σεβαστιανού και

10 ευρώ στην Κάριτας.

Μαρίας Γ. Δάσκου, αντί στεφάνι, οι Ιωσήφ-Ρόζα Δηληβέρτη 30 ευρώ στο καθολικό Κοιμητήριο Ερμούπολης.

Στο Ησυχαστήριο

Η Άννα και Λεωνίδα Μακρυωνίτου-Ρούσσου πρόσφεραν στο Ησυχαστήριο, διάφορα τρόφιμα εις μνήμην των Ιωάννου και Μαρίας Μακρυωνίτου και Πέτρου και Καντιώς Ρούσσου

Η Μαρία και ο Ιωάννης Παλαιολόγος, 50, εις μνήμη των γονέων τους.

Ανώνυμος 100, εις μνήμη Ειρήνης Καραβέλλα
Ανώνυμος 800, εις μνήμη Λεονάρδου Τόμελιτς

Στο σύλλογο Εθελοντικής Αιμοδοσίας Σύρου Εις μνήμη

Γεωργίου Ν. Χαλαβαζή, αντί στεφάνου, η οικογένεια Ιωσήφ Χαλαβαζή,

50 ευρώ και ο Λεονάρδος Ιωσ. Χαλαβαζή 50 ευρώ. Γεωργίου Βαρθαλίτη, η αδελφή του, Ελπίδα Γκατζόφλια 200 ευρώ. Αντωνίου Μαρκουλή, από την οικογένειά του 100 ευρώ και ο Thomas Konig 50 ευρώ.

Στην Εφημερίδα μας

Οι αδελφές της Ι.Μ. Παμμακάριστου Θεοτόκου, Κηφισια 250 ευρώ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Πανηγύρι Ιερού Ναού Ευαγγελίστριας στην Ερμούπολη

Δευτέρα 23: 5,30μμ Το άγιο Ροδάριο
Τρίτη 24: 6,30μμ. Πανηγυρικός Εσπερινός
Τετάρτη 25 6.00μμ Πανυγ. Αρχιερ. Θ. Λειτουργία

Στον Ι.Ν. Αγίου Ιωάννη στην Άνω Σύρο

Η Ακολουθία του «Πόνου», την Τετάρτη 1^η Απριλίου και ώρα 8.00 μ.μ.

Στον Ι.Ν. Αγίου Φραγκίσκου

Τη Μεγάλη Παρασκευή στις 3 μ. μ. θα τελεστεί ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Στη Φανερωμένη

Την Παρασκευή, 3 Απριλίου, στις 8 μ. μ. θα τελεστεί υπαίθριος ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, αρχίζοντας από τη διασταύρωση του δρόμου Χρούσσα-Φανερωμέ-

νη (απέναντι από το πρώην Δημ. Σχολείο).

Το Σάββατο, 4 Απριλίου, στις 11π.μ θα τελεστεί υπαίθριος ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ των Κατηχητικών Κέντρων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Την ανανεωμένη μορφή της Εφημερίδας μας, φρόντισε ο κ. Δημήτριος Μπόντης, γραφίστας.

ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΕΙΣ

Μέχρι 14/3

Μέγας Γιαλός:
Φοίνικας:

674
696

Τάλαντα:
Ερμούπολη:

720
681

Ο Θεός είναι η Ζωή

Ο Λόγος του Θεού

από την ιστοσελίδα

<https://sites.google.com/site/evangelistriasyros>

Κάθε Κυριακή από την ηλεκτρονική εφημερίδα ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

(www.koinignomi.gr στο webtv)

και από την ΑΙΓΑΙΟ τηλεόραση (Κυριακή 5 μμ. και Δευτέρα 3 μμ.)

15ήμερη έκδοση

Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Καλομενοπούλου & Ευαγγελιστρίας

84100 ΣΥΡΟΣ

τηλ./fax: 22810 82318

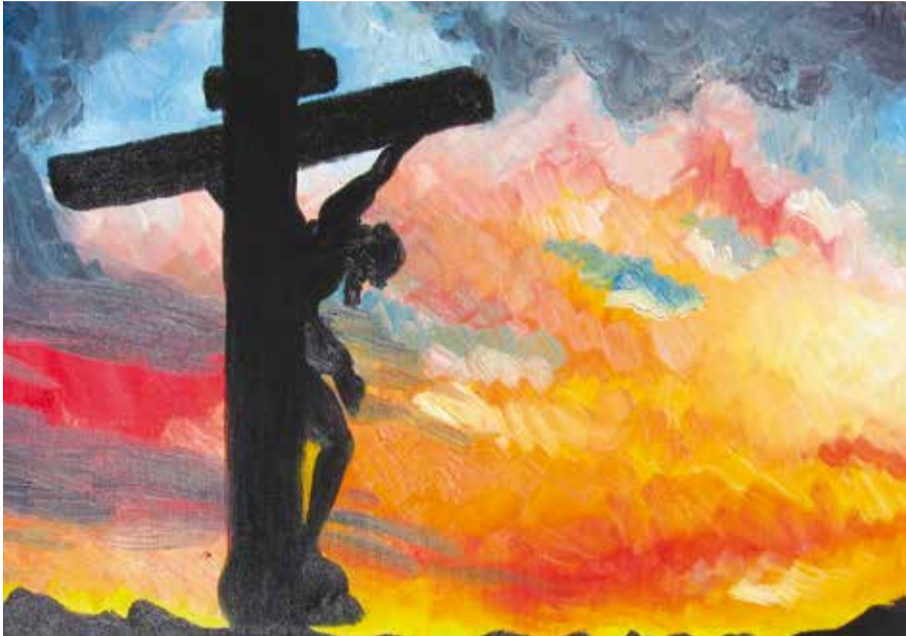
e-mail: enoriakes.kampanes@gmail.com

Επιταγές: Αντωνία Ρούσσου

Μάννα, Κουρούπι - 841 00 Σύρος

4η Κυριακή της Τεσσαρακοστής κατά Ιωάννη 3,14-21

Η κρίση του Θεού για τον άνθρωπο: Αγάπη και Ευσπλαχνία

Τον καιρό εκείνο είπε ο Ιησούς στον Νικόδημο. Όπως ο Μωυσής ύψωσε το χάλκινο φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του Ανθρώπου, ώστε όποιος πιστεύει σ' αυτόν να μη χαθεί αλλά να ζήσει αιώνια. «Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε παρέδωσε στο θάνατο το μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια. Γιατί, ο Θεός δεν έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να καταδικάσει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού. Όποιος πιστεύει σ' αυτόν δεν έχει να φοβηθεί τη θεική κρίση, αυτός όμως που δεν πιστεύει έχει κίβλας καταδικαστεί, γιατί δεν πίστεψε στο μονογενή Υιό του Θεού.

Και να ποια είναι η καταδίκη: Το φως ήρθε στον κόσμο, οι άνθρωποι όμως αγάπησαν περισσότερο το σκοτάδι παρά το φως, γιατί οι πράξεις τους ήταν πονηρές. Κάθε άνθρωπος που πράττει έργα φαύλα μισεί το φως και δεν έρχεται στο φως, γιατί φοβάται μήπως αποκαλυφθούν τα έργα του και κριθούν.

Όποιος όμως κάνει πράξεις σύμφωνες με την αλήθεια του Θεού, αυτός έρχεται στο φως, έτσι θα φανεί πως οι πράξεις του έχουν γίνει από υπακοή στο Θεό».

Λόγος του Κυρίου

Μελέτη

Συχνά μιλάμε για το θέλημα του Θεού. Άλλες φορές πάλι διερωτόμαστε ποιο να είναι άραγε το θέλημα του Θεού. Το ευαγγέλιο μας λέει ότι: «το θέλημα του Θεού ο οποίος **τόσο πολύ αγάπησε τον κόσμο, ώστε παρέδωσε στο θάνατο το μονογενή του Υιό,**» είναι «**να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' αυτόν** (δηλ. στον Ιησού) **αλλά να έχει ζωή αιώνια.**»

Πώς το δείχνει «**Όποιος (τώρα) πιστεύει σ' αυτόν**»; το δείχνει με το πώς τοποθετείται μπροστά στην «**ύψωση του Υιού του ανθρώπου**». «Πιστεύω», δεν σημαίνει απλά παραδέχομαι κάτι, αλλά ότι ελεύθερα Του δείχνω την εμπιστοσύνη μου, συνδέω, μπολιάζω τη ζωή μου και το νόημα της επάνω του, στον «υψωμένο» Υιό. Αυτή είναι η σωτηρία που ενεργείται «εδώ και τώρα» και περιγράφεται ως «αιώνια ζωή», που δεν σημαίνει ποσοτικά «πολύ ζωή», αλλά ποιοτικά «μια ζωή ολοκληρωμένη».

Εκείνος που δεν το κάνει αυτό, μόνος του θέτει τον εαυτόν του εκτός «αιώνιας ζωής» γιατί όπως λέει ο Ιησούς «**αγάπησαν το σκοτάδι**». Το «Αγαπώ» δείχνει συνειδητή και ελεύθερη επιλογή, δέσμευση και αυτοτοποθέτηση. Αυτό είναι κάτι διαφορετικό από το κακό που μπορεί να κάνει κάποιος από αδυναμία, ή από ευκαιριακή συσκότιση της κρίσης του, που είναι ένα ατύχημα στη διαδρομή προς την συνάντηση με τον Κύριο.

Στη πορεία της Τεσσαρακοστής, ένα σημείο που δείχνει ότι δεν «αγαπάς το σκοτάδι» είναι όταν είσαι διαθέσιμος να συγχωρέσεις όποιον σφάλλει εναντίον σου. Όταν αυτό που λες τόσες φορές στο «Πάτερ ημών». Και χάρισέ μας τα χρέη των αμαρτιών μας, όπως κι εμείς τα χαρίζουμε στους δικούς μας οφειλέτες. (Μτ 6,12) ή πιο απλά «Συγχώρησε τις αμαρτίες μας, γιατί κι εμείς συγχωρούμε όλους όσοι μας φταίνε.» (Λκ. 11,2)

Για τους μικρούς μας φίλους

Βρείτε τις παρακάτω δύο φράσεις στο κείμενο του Ευαγγελίου για να μπορέσετε να συμπληρώσετε με τις κατάλληλες λέξεις τα κενά στις παρακάτω γραμμές.

A= «Τόσο πολύ _____ ο Θεός τον _____, ώστε παρέδωσε στο _____ το μονογενή του _____, για να μη χαθεί όποιος _____ σ' αυτόν αλλά να έχει ζωή _____»

B.= Όποιος όμως _____ πράξεις σύμφωνες με την _____ του Θεού, αυτός έρχεται στο _____, έτσι θα φανεί πως οι πράξεις του έχουν γίνει από _____ στο Θεό».

5η Κυριακή της Τεσσαρακοστής κατά Ιωάννη 12,20-33

Ο θάνατος που πολλαπλασίαζε την ζωή

Εκείνο τον καιρό, ανάμεσα σε κείνους που ανέβηκαν στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσουν κατά τη γιορτή, ήταν και μερικοί Έβληνες. Αυτοί, λοιπόν, πλησίασαν το Φίλιππο, που καταγόταν απ' τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας και τον παρακαλούσαν λέγοντας: «Κύριε, θέλουμε να δούμε τον Ιησού». Ο Φίλιππος πήγε και το είπε στον Ανδρέα και μετά ο Ανδρέας μαζί με το Φίλιππο πήγαν και το είπαν στον Ιησού.

Ο Ιησούς τότε τους αποκρίθηκε και τους είπε: «Εφθασε η ώρα για να δοξασθεί ο Υιός του ανθρώπου. Αλήθεια, αλήθεια σας λέω: (1) **αν ο σπόρος του σιταριού που θα πέσει στο χώμα δεν πεθάνει, αυτός μένει μόνος του.** Αληθιά αν πεθάνει, τότε φέρνει πολύ καρπό. Όποιος αγαπά τη ζωή του, θα τη χάσει. (2) **Κι όποιος σ' αυτόν τον κόσμο μισεί τη ζωή του, θα τη διαφυλάξει για την αιώνια ζωή.** (4) **Αν κάποιος υπηρετεί εμένα, εμένα να ακολούθει κι όπου είμαι εγώ εκεί θα είναι κι ο υπηρέτης μου.** Αν κάποιος με υπηρετεί, ο Πατέρας θα τον τιμήσει. (2) **Τώρα η ψυχή μου είναι ταραγμένη.** Και τι να πω; (3) **Πατέρα, σώσε με απ' αυτή την ώρα; Αληθιά γι' αυτό ήλθα, για την ώρα αυτή. Πατέρα, δόξασε το όνομά σου**». Ήλθε τότε μια φωνή απ' τον ουρανό: «Και το δόξασα και πάλι θα το δοξάσω!».

Το πλήθος που ήταν παρόν εκεί και το άκουσε, έλεγε ότι έγινε βροντιά. Αληθιοί, πάλι, έλεγαν: «Ένας άγγελος του μίλησε». Αποκρίθηκε ο Ιησούς και είπε: «Αυτή η φωνή δεν έγινε για μένα, αληθιά για σας. Τώρα είναι η κρίση του κόσμου, τώρα ο άρχοντας αυτού του κόσμου θα πεταχτεί έξω. Κι εγώ, όταν θα υψωθώ από τη γη, όλους θα τους ελικύσω προς τον εαυτό μου». Αυτό το έλεγε, θέλοντας να δείξει με ποιό θάνατο έμελλε να πεθάνει.

Μελέτη

Οι αριθμοί ανταποκρίνονται στα υπογραμμισμένα κείμενα, στην ευαγγελική περικοπή.

-1.- Μπροστά στο θάνατο αληθιά και στη μοναξιά ο άνθρωπος αισθάνεται και ζει φόβο και σύγχυση, σκέφτηκες με ειλικρίνεια να αναζητήσεις το γιατί; Είναι η ευκαιρία.

-2.-Στους φόβους μας έχουμε τον Ιησού αληθινέγγυο, δες για παράδειγμα την προσευχή του στον κήπο των ελαιών και εκείνος όπως εμείς αναζητά, το νόημα και ζητά κουράγιο, όμως εμπιστεύεται στο Θεό, εμείς;

-3.- Στο αδιέξοδο του θανάτου και της μοναξιάς προτείνει πίστη στο Θεό Πατέρα. Όμως «Πιστεύω στο Θεό» δεν σημαίνει απλή, πιστεύω ότι υπάρχει αληθιά και ότι του εμπιστεύομαι την ύπαρξη μου και το νόημά της, τον αφήνω να με οδηγήσει.

-1.- μπροστά στη στείρα μοναξιά και το θάνατο, ο Ιησούς ως λύση προτείνει ένα καρποφόρο θάνατο. Να πεθάνουμε μαζί του γιατί -4.- όπου είμαι εγώ εκεί θα είναι κι ο υπηρέτης μου, δηλαδή θα έχουμε την τύχη του Ιησού, την Ανάσταση.

Για τους μικρούς μας φίλους

Το ευαγγέλιο, μας λέει ότι μερικοί έβληνες ήθελαν να δουν τον Ιησού. Διάβασε το κείμενο και βρες τα ονόματα των αποστόλων στους οποίους απευθύνθηκαν για να μεσοδιαβήσουν. Μπορείς να φανταστείς γιατί;

Τι εννοούσε ο Ιησούς όταν έλεγε:

«...όταν θα υψωθώ από τη γη, όλους θα τους ελικύσω προς τον εαυτό μου» και που το ευαγγέλιο εξηγεί, «το έλεγε αυτό θέλοντας να δείξει με ποιό θάνατο έμελλε να πεθάνει».

Ευαγγελικές φράσεις που έμειναν παροιμιώδεις και πέρασαν στην καθημερινότητά μας

Αυτές τις φράσεις το γαλλικό περιοδικό «Πελεριν (προσκυνητής)» στον αρ. περιοδικού 6890-91/12/2014, φρόντισε να τις σχολιάσουν ένας καθολικός και ένας άνθρωπος καλής θελήσεως μη θρησκευόμενος. Κρίναμε καλό να σας τις παρουσιάσουμε. Αρχίζουμε με τον ονομαζόμενο «χρυσό κανόνα».

«Όλα όσα θέλετε να σας κάνουν οι άλλοι άνθρωποι, αυτά να τους κάνετε κι εσείς»

σ' αυτό συνοψίζονται ο νόμος και οι προφήτες».

ΜΘ. 7,12

XAVIER LACROIX, Θεολόγος

Αυτός ο «χρυσός κανόνας» συναντάται και σε πολλές άλλες πνευματικές παραδόσεις, (βλέπε Εν.Καμ. αρ.) αλλά είναι διατυπωμένος με αρνητικό τρόπο: «μην κάνετε στους άλλους αυτό που δεν θα θέλετε οι άλλοι να κάνουν σε σας». Ο Ιησούς καινοτομεί και στο τέλος της «επί του Όρους Ομιλίας» τον διατυπώνει με τρόπο θετικό, του δίνει ευρύτερη πνοή καθιστώντας τον, σχεδόν, σύνθεση του Ευαγγελικού μηνύματος Του. Με τον τρόπο αυτό θεμελιώνει «την ηθική στην επιθυμία», την συνδέει με τις αντιλήψεις όλης της ανθρωπότητας και γίνεται σημείο συνάντησης του Χριστιανισμού και του ανθρωπισμού. Ο καθένας μπορεί να έχει εμπειρία και να έχει δοκιμασθεί με τις σχέσεις αγάπης, όταν αντιλαμβάνεται ότι η επιθυμία του συμπίπτει και είναι και επιθυμία των άλλων. Βέβαια το να είναι κάποιος χριστιανός, σημαίνει ότι πιστεύει στο Θεό. Η όποια λοιπόν επιθυμία μου, δεν είναι το μοναδικό μου κριτήριο. Αν είμαι Χριστιανός, πιστεύω ότι ο Θεός παίρνει πρωτοβουλίες για μένα.

GENEVIÈVE DE TAISNE, ψυχαναλύτρια.

Για να φωτίσουμε αυτή την πρόταση που είναι πολύπλοκη, καλό είναι να τη συνδέσουμε με μια άλλη: «Η ολοκληρωμένη Αγάπη- Φιλανθρωπία αρχίζει με τον εαυτό μας.» Βεβαίως και πρέπει να δράσουμε για τους άλλους, αλλά να ενεργήσουμε και για μας τους ίδιους. Η δράση «Αγάπη- Φιλανθρωπία» είναι ένας σταθμός απαραίτητος για να καλυφθούν και «οι δικές μας ανάγκες».

Αυτή η πρόταση ωστόσο περιέχει ένα ασαφές νόημα: «να φαντάζεται», ξεκινώντας από τον εαυτό του ο καθένας μας, αυτό που οι άλλοι θέλουν, όταν είναι σημαντικό να «αποκεντρωθούμε», δηλαδή να βάλουμε τον εαυτό μας στη θέση του άλλου για να συνδεθούμε μαζί του και να τον κατανοήσουμε.

Πιστεύω ότι αυτό το απόσπασμα του Ευαγγελίου μας «νουθετεί» για την προσωπική μας συνέπεια, μια συνέπεια που πρέπει «να συζεύξει» τις τρεις διαστάσεις της ύπαρξης: το ύψος της οντότητάς μας: τις πνευματικές λαχτάρες και επιθυμίες μας και την ενσάρκωση τους, το βάθος της: τη σχέση μας με την πραγματικότητα των επιθυμιών μας, και το πλάτος της - δηλαδή τη σχέση μας με τους άλλους. Η ισορροπία αυτών «των τριών διαστάσεων» θεμελιώνει τη ζωή μας.»

Αναγέννηση και όχι παλινόρθωση

από σελίδα 1 στήλη 3

αλλά ο δρόμος της βαθιάς αυτής πνευματικής ανανέωσης θα είναι μακρύς».

Ο Γερμανός καρδινάλιος, στη συνέντευξη που έδωσε στο «Etudes» ασχολείται επίσης και με άλλα θέματα, μεταξύ των οποίων ο οικουμενισμός στην Ευρώπη σε σχέση με τη Σύνοδο «για την οικογένεια», με τις πολλές προσδοκίες που εξέθρεψε αλλά και τους πολλούς φόβους που διέγειρε. Όπως φάνηκε κατά τις συζητήσεις στηνσυνοδική αίθουσα και στις ομάδες εργασίας στην έκτακτη σύνοδο του περασμένου Οκτωβρίου, είπε. «Ο Άγιος Πατέρας στην ανακεφαλαιωτική του ομιλία κατέστησε σαφές για άλλη μια φορά πόσο επιθυμούσε και πόσο εκτίμησε την ανοιχτή και με κάθε ειλικρίνεια συζήτηση. Αυτό είναι ένα μεγάλο βήμα προς τα εμπρός. Όσον αφορά όμως τη συζήτηση για την οικογένεια και το γάμο ακόμη συνεχίζεται και οι μελλοντικές προοπτικές της Εκκλησίας, είναι ακόμη πολύ ανοιχτές και είναι νωρίς να βγάλουμε συμπεράσματα.»

Ωστόσο, συνέχισε, «ο Πάπας εγγυάται την ενότητα με την παράδοση και την ενότητα μεταξύ μας». Γι' αυτό θα πρέπει ο πνευματικός 'αγώνας' για το μέλλον της Εκκλησίας να ανοίξει με τα υπαρξιακά ερωτήματα που αφορούν όλους τους ανθρώπους και όλους τους πιστούς. Φυσικά θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί ώστε να μην είναι απλά ζήτημα μιας πολιτικής διαδικασίας και τακτικής. Δεν ξέρω αν θα αποφευχθεί. Ξέρω όμως ότι «απαιτούνται ανοιχτά μυαλά και αμοιβαία εμπιστοσύνη για να βρούμε μαζί το δρόμο που πρέπει να διατρέξουμε». Επί της ουσίας, ακόμη και στη διδασκαλία της, η Εκκλησία αναπτύσσεται χωρίς να εγκαταλείπονται οι θέσεις της, όπως και σε όλη τη διάρκεια της ιστορία της, τα δόγματα της Εκκλησίας ξεδιπλώνονταν και εμβαθύνονταν. Αυτό ισχύει και για το γάμο και την οικογένεια. Δεν υπάρχει ένα σημείο τερματισμού στην αναζήτηση της αλήθειας.»

Η «ανοιχτή κοινωνία», στην οποία πια ζούμε, είναι ένα βήμα προς τα εμπρός και για την Εκκλησία. Το ερώτημα, λοιπόν, δεν είναι αν η πλειοψηφία συμμερίζεται όλες τις ιδέες μας, αλλά αν η ζωή μας και οι σκέψεις μας έχουν να πουν κάτι ουσιαστικό.

ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΣΥΡΟΥ

ΠΑΝΣΥΡΙΑΝΟΣ

ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

στην Άνω Σύρο

«Κατά το έτος της αφιερωμένης μοναχικής ζωής που διανύουμε, ζητάμε το δώρο νέων μοναχών και μοναζουσών για την Εκκλησία μας»

Κυριακή 29 Μαρτίου 2015

στις 5 μ.μ.

Έναρξη από το Δημοτικό Σχολείο Άνω Σύρου, έως τον Ι. Ν. Παναγίας του Καρμήλου, όπου θα τελέσουμε τη θεία Λειτουργία.

Σε όσους έχουν υποθέσεις στην Απάνω Μεριά υπενθυμίζουμε ότι ο δρόμος προς την Απάνω μεριά από τις 5 μ.μ. έως τις 6 μ.μ. θα είναι κλειστός λόγω της πομπής του Δρόμου του Σταυρού.